

[Socialministeren]

det var mennesker, som var i nød, der fik hjælp fra bistandskontorerne. Det var sandelig ikke det samlede sømandsforbund, og det vil jeg gerne have slået fast.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Selvfølgelig spiller det en rolle, hvor mange sager der er, men for mig er antallet alligevel ikke det afgørende. Her er det et spørgsmål om princippet, og det er et spørgsmål om, hvor langt vi er ude i en glidningsproces. Vi startede med nogle ganske få eksempler omkring konflikter i vinter, f. eks. i forbindelse med B.T.-Klubben, og derefter fik vi de provokerende udtalelser fra en formand for en faglig organisation, som måske ikke førte til så mange konkrete ting, men hvor er vi henne fjerde gang? Vi har nu været gennem 3 eksempler. Det, vi sådan set blot stille og roligt ønsker omkring det her, det er at få en klarere administrativ praksis i disse specielle situationer.

Socialministeren (Eva Gredal):

Det er så rigtigt, som det er sagt, at der er tale om principper. Der er nemlig tale om princippet: hvornår er folk i nød? Der var 17 sømænd ud af en meget stor gruppe, der var i nød. Derfor mener jeg ikke, det overhovedet er nødvendigt at ændre bistandsloven, for den kan nemlig ikke ændres. Vi kan ikke lave om på det princip, der ligger i bistandsloven, nemlig at det drejer sig om at hjælpe mennesker i nød.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 99. Fremsat 17/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Den foreliggende sag kunne godt give anledning til en almindelig debat om vores generelle økonomiske politik. En sådan sag vil have om kort tid, når nyt forslag til finanslov fremsættes, og jeg skal derfor nøjes med at sige, at sådan som den almindelige økonomiske politik for øjeblikket er lagt til rette, så er det foreliggende lovforslag en helt naturlig del af en samlet økonomisk politik, og jeg skal anbefale det til hurtig og velvillig behandling.

Maisted (FP):

Ja, nu skal vi jo til det igen. Der skal gives bevilling til, at finansministeren kan optage lån på 5 mia kr. Dette er selvfølgelig dikteret af, at man til stadighed har et underskud på betalingsbalancen, og dette er igen dikteret af, at man fører en elendig økonomisk politik, hvor man stadig væk prøver på at løse problemerne ved at udvide den offentlige sektor. Det fører igen til, at man forværrer konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv. Man underminerer dansk erhvervsliv, og det er, ligesom dette kendetegner denne regering.

Hvad har dens økonomiske politik ført til? Den har ført til, at vi har fået et meget højt renteniveau, og på trods af at man tvinger dansk erhvervsliv til at låne i udlandet, så er det stadig væk nødvendigt at optage det ene statslån efter det andet. Det er en ulykkelig situation, vi er i. Vi har prøvet at fortælle regeringen, at den skulle søge at få balance på de offentlige budgetter.

I dag er der i Berlingske Tidende en artikel af en hr. Mogens Aasted, der skriver om, at det kunne have været så godt. Han omtaler den kritik, fremskridtpartiet blev udsat for i 1973-74, da det første gang foreslog at indføre en skattefri bundgrænse på 60.000 kr. Vi foreslog, at man skulle lave tilsvarende besparelser, men det ville man selvfølgelig ikke. Man sagde, at vort forslag ville give et